

ZA SVOBODU

28.2.1952 OBĚŽNÍK ČESKÉ NÁRODNÍ SKUPINY V SYDNEY
INFORMATION BULLETIN OF THE CZECH NATIONAL GROUP

EXILNÍ SPOLKY KOLEM NÁS.

V minulých týdnech, jak jsme správně předvídali, byly učiněny pokusy o dohodu, spolupráci a sjednocení neslavných potomků a trosek Rady s Československým výborem. V řadách „politických“ emigrantů nastalo utišení; - konečně opět hlava, Vůdce! Spolky a společnosti, které bez ztraceného Vůdce nedovedly samostatně politicky myslet a ztátily „účel a smysl exilu“ rychle volí do nového sjednocení delegáty, styčné důstojníky a podobné, zřejmě nezbytně nutné, osvěčené pracovníky a - čekají! Čekají, zda se jim to opět rozpadne či služebním postupem bude jim-osvoboditelům, resp. kandidátům na osvobození oznámeno, že jsou osvobozeni.

Situace v Australii je trochu odlišná od situace v Evropě nebo USA. Předně, zde nelze dělat emigrantské podvody velkého formátu jako kdysi ve sběrných táborech v západním Německu. Proto nemá tu „čechoslováctví“ půdu a pouze vegetuje. Dnes téměř všichni přední političtí činitelé v Australii znají problém Česko-Slovenský, poznali zákulisí vyhnání sudetských Němců, osud „svobodného“ přivtělení Karpatské Ukrajiny do SSSR, lásku českého lidu k bolševické armádě-osvoboditelce i věrnost Beneše a jeho vlády k Velkému Stalinovi. Klíč-li neznamená to, že podporují čechoslovákismus, jsou-li pozvání, dostaví se, protože byli vychováni v demokracii a jsou demokraté. Ale sprostáctví a urážky nekryjí, jak nejlépe dokumentuje případ v Melbourne, kde několik pokrokových Čechoslováků kritisovalo řím.katol.biskupa a který velmi výstižně do těchto řad odpověděl: „Spor Čechů a Slováků jsme si my nevyvysleli, ten jste si vy přivezli do Australie!“

Vrah nemůže mluvit jménem své oběti! Ti, kteří od roku 1945 „demokraticky“ připravovali cestu k zotročení, nemohou a ani nemají právo mluvit jménem zotročeného národa. Rozhodly-li se spolky, sdružení atd. věrné pánům z Rady či Zenklova Výboru pokračovati tam, kde přestali v neblahém roce 1948, pak víme kam dojdou, kam dovedou emigraci. V roce 1948, za dva roky „lidovlády“ podařilo se jim vyřadit český a slovenský národ ze společenství politicky svobodných národů a zotročit je ruským bolševismem. Setrvávají-li na cestě nastoupené v roce 1945 i po událostech r.48 v exilu, podaří se jim tedy totéž, co dokázali s národem doma - vyřadí český exil ze společenství demokratických politických uprchlíků. Mnozí si uvědomují zkázu do které se řítí. Nemohou však zpět. Jsou slabí, tak jak v letech 1945-48, aby se mohli oprostít klamu a otevřeně promluvit českou řečí. Kruh společnosti v kterém se nalézají je silnější než jejich vlastní vůle. Svědomí umlčují „organizováním a slučováním“, vytvořením dojmu, že zradili a provinili se i ti druzí. O to se pokoušel nejen Ripka ale i Zenkl, když počali v cizině tvrdit, že ne oni, ale národ zradil je!

Vrátit se k roku 1918, vrátit se k t.zv.humanitě Masaryka, praktikované ústy několika vyvolených a finančně silných, jít cestou Beneše nebo pokračovat tam, kde se přestalo v roce 1948 t.j.obnovit slávu Košického programu, lásku k sovětům a potlačení politické svobody, znamená ignorovat Evropu, ignorovat společenství evropských národů a jítřeni staletých národních sporů a hádek, to vše znamená návrat zpět a tím i konec samostatnosti české!

Spravedlnost pro všechny národy! Svobodný český národ ve federální Evropě! To jsou hesla našeho boje proti bolševismu. Prohlešujeme, že jsme hotovi a ochotni spojit se a spolupracovat - jako rovný s rovným - s každým, kdo bojuje proti bolševickému imperialismu. Každý, kdo chce ovládat jiné národy nebo částí jiných národů je nejlepším pomocníkem bolševismu, ježto bolševici využívají pro své cíle všech národnostních rozporů a nespokojeností. Zdůrazňujeme proto: Svoboda a jednota!

TRVÁME, ŽE SVOBODNÉ NÁRODY V EVROPĚ - A V STŘEDNÍ EVROPĚ ZVLÁŠTĚ - SE MUSÍ SLOUČIT VE FEDERÁLNÍ UNII NA PODKLADĚ SPRAVEDLNOSTI A VZÁJEMNÉ ROVNOSTI TAK, ABY BYLO ZABRÁNĚNO IMPERIALISTICKÝM SNAHÁM S JAKÉKOLI STRANY A ABY BYLA ZAJIŠTĚNA SVOBODA KAŽDÉMU NÁRODU!

NEJSME NEJVĚTŠÍ ORGANISACÍ. Celonárodní hnutí ZA SVOBODU, jehož členové nejsou registrováni ani prověřováni, nedostávají legitimace ani nejsou nuceni vyplnovat sčítací dotazníky poji česká mateřská řeč a rodná hrouda z které jsme vyšli. Máme proto stoupence ve všech vrstvách národa, doma i v zahraničí, kteří neplýtvají síly zbytečným spolkařením. Společný vznešený cíl, prozářený láskou k vlasti je naší velikostí i silou.

NĚMECKO OPĚT NA SVĚTOVÉM JEVIŠTI. Západní Německo, které bylo zařadeno do Západního obranného systému dostává se opět do popředí světového politického dění. Je zcela pochopitelné, že po vojenštích znalcích v evropské armádě budou následovat i političtí znalci evropských otázek. Dnes již nechybí, mnoho, aby se Německo stalo rovnoprávným státem Západního světa. Okupace bude zrušena v dohledné době úplně, hospodářské styky byly navázány, diplomatická zastoupení, armáda, loďstvo, znovuzískání území vlastněných před r. 1938 oficiálně prohlášeno za cíl vládní politiky. Sílu Německa v budoucím vývoji dovede si dobře představit jak Rada, tak i Zenklův Výbor. Tíží je společná provinění a strach z budoucna - jediné proto se scházejí. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě!

ČETLI JSTE? PACIFIC č.5; ...krajanské SDRUŽENÍ v Melbourne zdá se být nyní velmi slabé. Nemá žádný styk s členstvem a mnoho o to asi nestojí. Byl jsem na členské schůzi, kde bylo přítomno 7 členů výboru a 5 řadových členů. Dříve ovšem chodilo více lidí....
HLAS DOMOVA č.3; Řádná valná hromada čs. Národního Sdružení ve Victorii, NEJVĚTŠÍ ČS. ORGANISACE V AUSTRALII, se bude konat v sobotu - Lidovědemokratický nadplán či protiplán, smím-li se ptáti, prosím?

KATOLICKÁ ČINNOST. Český kněz P. Stanislav Míka, CSsR, slouží vždy první neděli v měsíci o 10. hod. v kostele St. Josephs, Francis Street, East Sydney mši sv. s českým kázáním. Počátkem února zahájil pravidelné besedy s hudbou a vepřovými hody v Glebe.

Slovenský kněz P. Senčík, S. J., slouží vždy první a třetí neděli v měsíci o 9. hod. v kostele St. Francis Xaviers, Mackenzie Street, North Sydney-Lavender bay mši sv. se slovenským kázáním a zpěvem. Každou sobotu odpoledne slovenské besídky s večerním požehnáním v hale při témže kostele.

JUGOSLÁVSKÝ KONSUL vyzval Jugoslávce-sterousedlíky i nové přistěhovalce k návratu do vlasti na útraty konsulátu. Ministr pro emigraci Mr. Holt veroval všechny býv. jugoslávské příslušníky před tímto krokem a zdůraznil, že nemůže zaručit býv. jugoslávským příslušníkům, kteří obdrželi britské občanství, diplomatickou ochranu na území lidovědemokratické jugoslávské republiky. Před časem vystavoval jugoslávský konsul v místnostech obchodního domu David Jdnes-výstavní oddělení, obrazy ze života v lidové demokracii. Zahájení otevření jmenované výstavy, které nechyběl komunistický nátěr, byli přítomni zástupci australských úřadů. Zdá se, že na obrazech vystavovaný blahobyt a štěstí zláká velmi málo obdivovatelů lidové demokracie.

NEW SETTLERS LEAGUE OF N.S.W. pozvala v polovici února rodiče a děti novo-Australanů na společný piknik. Ač Liga vynaložila všechny své síly, aby podchytila zájem, účast byla velmi slabá. Děti nebyly zláhány slíbenými zákusky, ani zmrzlinou. Pro evropské rodiče i děti podobné party či piknik jest něco zcela cizího, tak jako pro australské dítě poutě, mikulášské nadílky s čertem a pod. Cup of tea těžko zláká evropské dítě.

COUNTRY WOMENS ASSOCIATION OF N.S.W. - State Handicraft Committee pořádá počátkem čubna výstavu ručních prací. Obrací se na ženy novopřistěhovalců všech národností, aby se této výstavě zúčastnily. Ve speciální sekci novo-Australanů budou vystavovány loutky oblečené do národních krojů. Nejlépe oblečené loutky budou odměněny.

AUSTRALIAN BROADCASTING COMMISSION, vysílá od 28. února na stanici 2FC půlhodiny pásmo: „Happy to Know You“ o 7,45 p.m. Účast na tomto vysílání mají pouze New-Australians. Dotazy vyřizuje producer ABC Mr. Smith, 264 Pitt Street, Sydney.

HISTORIE SE NEOPAKUJE /ČKSH/ Roztříštěnost není tím nejpovážnějším příznakem exilu. Mnohem závažnějším nebezpečím a průbojnost akce emigrace nejvíce snižujícím je zjev, který je charakterisován bludem, že zítřek dá ožít věrejškům, při čemž není do konce jasno o které ty věrejšky, které se mají zrodit z popelů tragédie přítomnosti, má jít! Tato pavíra je společná všem politickým útvarům, ať už si říkají strany nebo jakkoli jinak, od levice, reprezentované sociálními demokraty až po národně demokratickou pravici. Všechny tyto strany, které v kepesním vydání byly vyvolány k bytí, které nelze zaznamenat jako život, jsou v exilu založeny na předpokladu, že prvního dne, který bude následovat po porážce bolševismu v naší zemi a likvidaci komunistické hrůzovlády nad naším národem bude možno v duchu tak přechásto zdůrazňované kontinuity začít vládnout přesně tam, kde vládnout se přestalo - a dodejme - vládnout přesně tak, jak se vládlo!

Skutečnost dvojnásobné ztráty svobody v tak krátkém časovém rozmezí svádí k domněnce, že když bylo svobodu a nezávislost možno dvakrát ztratit a v prvním případě ji zase získat a vládnout bez zkoumání příčin, proč byla ztracena poprvé a vládnout tak, že výsledkem byla nová katastrofa, že není příčin se obávat, že národ zpět radostí nad novým získáním svobody by prostě zapomněl na všechno, co bylo!

Historie se však neopakuje i když metoda propagandy druhého a "třetího" t.zv. odboje je stejná. Použití těchto metod za okolností a podmínek naprosto rozdílných je pouze důkazem toho, že ti, kteří mají zájem opět dokazovat, že se to či ono vůbec nestalo, že to nebo ono nebylo napsáno, řečeno a vlastní vinou prohráno, nepochopili, /anebo to pochopili a nechtějí přiznat/, že nejde o to, aby politika byla dělána jen pro politiku, aby byla sama sobě účelem a prostředkem k získání určitého podílu na moci, bez ohledu na to za jakých podmínek a okolností je tato moc získávána, že nejde o to vládnout, nebo když to nejde jinak, třeba jen „přivládat“, ale že jde jen a jen o to, jak se vládne a jaké výsledky to přináší.

Říkáme otevřeně: Strany! Strany jako projev demokracie, strany jako organismus, který dává plnou příležitost k svobodnému projevení politické vůle občanů! Strany, jež budou odpovídat vůli občanstva, ovzduší doby a podmínkám a okolnostem, které budou určovat situaci, která bude! Nikoliv strany jen z důvodů nějakých souvislostí s překonaným věrejškem, nikoliv jen strany, které se nemohou vykázt ničím jiným než patentem, který jim byl kdysi vystaven! Strany, které budou myslet na jedinou kontinuitu - na kontinuitu povinnosti pomoci národu z tragédie v které ho najdeme! Strany sloužící národu!

VELIKONOČNÍ POSELSTVÍ, pronesené dr. E. Benešem 25.4.1943 mimo jiné praví: „Jednu věc bych dnes rád hodně zdůraznil: Nacističtí oficiální i neoficiální propagandisté ve své alarmistické kampani posledních neděl mluví o tom, co se stane s Evropou, až budou Němci poraženi Rudou armádou. Ze dne na den vám usilovně vykládají, že jestliže SSSR vyhraje, nebude prý Československé republiky; vše prý zaplaví bolševismus, všeho se zmocní SSSR. I tohoto stupidního argumentu se musí chápat, aby otřáslí vaší důvěrou ve vítězství. Každému, kdo vám to říká, povězte, že všechny podobné řeči jsou praobyčejným německým propagačním idiotstvím. Naše republika, jakmile z ní budou vybity nacistické hordy, bude jen tím, co z ní učiní svobodně a neodvisle všechen československý lid. Máme ostatně v tomto smyslu pevné a definitivní dohody s SSSR.“

NEW YORK HERALD TRIBUNE zaznamenal v říjnu 1947 tento výrok, dnes „politického“ uprchlíka p.dr. H. Ripky: „Utuzování hospodářských styků mezi SSSR a ČSR není diktováno komunisty. Je to má vlastní politika!“

V PRAŽSKÉM PROZATIMNÍM NÁRODNÍM SHROMÁŽDĚNÍ, dne 7. května 1946 pronesl „exulant“ dr. Petr Zenkl toto: „Věrnost spojeneckému svazku se Sovětským svazem a bratrská láska k národům Ruska jsou pro nás Čechy a Slováky pozitivními a upřímnými závazky celého našeho národa. V tom tkví symbol a závazek pro všechny, kdo řídí nebo budou řídit jeho politiku. Příkaz věrného spojení československého s bratrským Sovětským svazem je dán našimi nejhlubšími dějinnými tradicemi, naším postavením ve světě i v Evropě, jakož i spontánní vůlí všeho čsl. lidu.“

DNEŠEK, řízený Ferd. Peroutkou, projevoval nevšední lásku k SSSR. Na jeho stránkách /11.6.1946/ jsme četli: „Východ, tam náš osvoboditel, spojenc a naše záštita do budoucna.... Jak se mohou najít v Anglii ještě činitelé, kteří projevují zvilou nenávist proti Sovětskému svazu - tedy tito nemohou být ani našimi přáteli.“

SLOBODNÉ SLOVENSKO /noviny Slovákov v cudzine/ prinesly článok Ľaduša Čermáka, predného slovenského politika. Článok: „Kdo je vlastne protieuropský?, M. J. praví: „Náš vek již není dobou tvoření národních individualit, ale dobou jejich dozrávání. Zajisté, je i časem tvoření - tvoření sjednocené Evropy, budované ze spolehlivých zralých kvádrů vyhraněných národních individualit. Evropy federální! Federace je klasickou formou demokratické organizace a spolupráce národů. Demokracie bez federace je přímo nemyslitelná. Federací je Švýcarsko i britské Společenství národů, jsou jí Spojené státy. A v pochopení této nerozlučnosti dokonce i tvůrce Sovětského svazu dali mu název federace. Jen Čechoslováci se brání křivočivě federaci. Proč byli celých dvacet roků důsledně proti Pittsburské dohodě? Protože nebyli skutečnými demokraty! To byla pouze maska pro pro jejich šovinistické, imperialistické a logicky-nutné reakcionářství, jehož klasickým reprezentantem je Beneš. ČSR mohla být klíčem nového evropského vývinu, kdyby se byla držela ducha Pittsburské dohody; ducha federace, tedy spravedlivé spolupráce zúčastněných národů a národních skupin. Ale vinou benešovsky zaslíbené egocentrické koncepce se zpronevěřila tomuto vzácnému duchu svobody-milovné Ameriky a stala se pouze rozvratným dozvukem zašlých časů; nikoliv jitřenkou nového dne. ČSR nedovedla vyřešit ani jeden ze svých mnohých národních a národnostních problémů. Ani ten nejlépeji řešitelný: slovenský. Ani se o to nepokusila.“ Autor uzavírá článek slovy: „, Jak nekompromisně bojujeme proti přeludu zapadlých časů v zájmu pravdy a spravedlivé Evropy, tak chceme čestně a vytrvale spolupracovat - tak jak s jinými našimi sousedy - tak i s českým národem na výstavě, odbolševizované, spravedlivé, tedy demokratické a federální Evropě.“

NEZMĚRNOU LÁSKU, neustále projevovanou Sovětskému svazu, Rudé armádě, bolševisaci atd., dnes „duchovními i skutečnými exilními vůdci“ Benešem, Ripkou, Zenklem, Lettrichem a jinými pány-soudruhy ministry a poslanci, přenesl zbolševizovaný český lid na soudruha Gottwalda, muže, jenž byl třikrát pověřen Benešem sestavením čsl. vlády i v době unorových událostí 1948.

Přinášíme úryvky dopisů /začátek a ukončení/zaslaných Gottwaldovi hlásící pracovní výsledky jednotlivých okresů.

Okres Banská Štiavnica: Vážený soudruhu presidente!

Slavnostně hlásíme, že jsme splnili v našem okrese výkupní plán..../101,6%/.... Slibujeme Ti, že i v budoucnosti, které nám ukládá komunistická strana a vláda splníme do důsledků.

Pavel Hromada, vedoucí tajemník OV KSS, Jan Beno, předseda ONV,

Vladimír Makovický, ředitel HD.

Okres Havlíčkův Brod: Vážený soudruhu presidente,

s hrđostí oznamujeme, že okres.... /101,16%/.. Slibujeme, že všichni, jak v lidové správě, tak i v hospodářském družstvu se přičiníme.... k zajištění výživy a upevnění světového míru.

Viktor Král, vedoucí tajemník OV KSC, Jaroslav Hudík, předseda ONV

Josef Petrá, vedoucí HD

Okres Česká Lípa: Vážený soudruhu presidente,

oznamujeme Ti, že náš okres.../100,51%/.... Neustáváme i nadále v tempu výkupu; čistíme jednotlivé smlouvy, aby rolníci své povinnosti co nejdříve splnili.

František Hrdlička, předseda OV KSC, Jaroslav Vitáček, tajemník,
Karel Pavelka, zástupce ONV, František Linda, dělnický red.

Okres Kyjov: Vážený soudruhu presidente,

jsouce si vědomi odpovědnosti za výživu.. /100,05%/ Slibujeme Ti, soudruhu presidente.... přispějeme k urychlení výstavby socialismu naší vlasti a k utužení světového míru.

Alois Drhlík, předseda OV KSC, František Jandera, za ONV
Gustav Krivda, vedoucí taj. OV KSC, Jan Klimeš, ředitel HD

Okres Banská Bystrica: Vážený soudruhu presidente!

Okres banskobystrický Ti s radostí oznamuje, že.. /101%/o včasné skončení se zasloužila JZD .

Gustav Senček, předseda OV KSC, Josef Debnar, předseda ONV

Dopisy věrnosti Gottwaldovi by šly do nekonečna. Beneš a jeho, dnes v cizině se potulující společnost, hrđmali věrností a láskou v přeplněných sálech a na slavnostních banketech. Drobný lid v naší vlasti pod tíhou sovětského karabáče. Tito z donucení, ale oni z vlastní vůle a vlastního zisku. A v tom je veliký rozdíl!

XX
 LIST ČESKÉHO SVAZU PRÁCE V AUSTRALII
 XX

ČESKÝ SVAZ PRÁCE, složka celonárodního hnutí ZA SVOBODU, reprezentovaného ČNV v Londýně, sdružuje ve svých řadách většinou bývalé pracovníky v dělnických a sociálních organizacích. Slova v tomto listě jsou tedy věnována především těm, kteří i v budoucnu hodlají aktivně pracovat v dělnických a sociálních organizacích.

!!!

Ludvík Čenský:

K t e r o u c e s t o u ??

I/. Na tuto otázku velmi výstižně odpověděl redaktor Ležák-Dorin loňského roku na pracovním zasedání ČSP v Londýně, na tradiční půdě emigrantů. Pro objasnění několika důležitých myšlenek teoretické i praktické organizace pracující třídy, zopakují několik hlavních myšlenek, pronesených na zmíněné pracovní konferenci.

Všechny stadii lidského vývoje a všechny různorodost lidských existencí je srovnána na otázku: Moskva nebo Washington. Alternativní otázky není. V tomto boji možno se rozhodnout pro jednu nebo druhou stranu, nelze však zůstat neutrálním. Neutrál v tomto boji je nepřitelem jedné nebo druhé strany, případně obou stran a musí s ním být nakládáno jako s nepřitelem. V boji o zítřek lidstva nemohou příslušníci lidstva stát neutrálně.

Není třeba zabývat se charakteristikou západní fronty tohoto zápasu, neboť každému socialistovi je zřejmo, že Washington znamená soukromně monopolistický kapitalismus. Otázkou pouze je charakter východní fronty. Moskva tvrdí, že jejich režim je socialistický a mnoho lidí tomu věří, dokonce více lidí v kapitalistickém západě, než na východě ovládaném Moskvou.

Především nutno si vymezit pojem socialismu, neboť tímto jménem možno zvat všelicos, dokonce i ten nejzbahnělejší a naprosto bezzásadový liberalismus, jakým byla Benešova „socialistická“ strana v Československu.

Není jiné, vědecké teorie socialismu než Marxovy a proto mluvě o socialismu, myslím Marxismus. Co nás zajímá dnes je Marxovo stanovisko k organizaci socialistické společnosti, otázka, jak tato společnost bude organizována, jaké budou její formy. K této otázce řekl Marx žalostně málo. Nic ve svém životním díle Kapitál, které zůstalo nedopsáno. Vše, co v jeho sbíraných spisech můžeme najít je toto: „Proletariát použije své politické moci k tomu, aby postupně vyrval buržoazii všechny kapitál, aby soustředil všechny výrobní prostředky v ruku státu, t.j. v ruku proletariátu organizovaného jakožto vládnoucí třída a zvýšil množství produktivních sil tak rychle, jak možno.“

To je vše, co Marx řekl v této, po mém názoru nejdůležitější otázce. Právě tato Marxova poučka byla uskutečněna mužem bezesporně nad jiné vzdělaným v Marxismu, mužem fanatickým a geniem politické taktiky, Leninem. Dekretem o právech pracujících a vykořisťovaného lidu ze dne 15. listopadu 1917, Lenin v Rusku uskutečnil Marxistický socialismus. Ruský proletariát organizovaný jakožto vládnoucí třída v sovětech, vyvlastnil všechny kapitál soustředil výrobní prostředky v ruku státu t.j. v ruku proletariátu organizovaného v sovětech, s umyslem zvyšovati produktivní síly tak rychle jak možno. A jak to skončilo?? Odpověď na tuto otázku nebudeme hledat u dnešních učedníků Leninových, nýbrž zeptáme se přímo mistra.

Na sjezdu politických pracovníků bolševické strany dne 17. září 1921 Lenin prohlásil: „My jsme předpokládali, že bude možno změnit staré ruské hospodářství ve státní hospodářství na komunistické základně. Dopustili jsme se ohromného omylu tímto pokusem!“

Lenin byl fanatickem, který se dopustil mnoha velikých a krvavých omylů, ale jedno nutno mu přiznat: nebyl podvodníkem a vždy nazýval věci pravým jménem. Zcela otevřeně doznal, že jeho pokus organizovati socialism v Rusku podle Marxova návodu žalostně zkrachoval, že se dopustil ohromného omylu. V Rusku nikdy žádného socialistického řádu nebylo a není. Byl jen zbankrotělý pokus.

Po krachu socialistického pokusu vyvinul se v Rusku státně kapitalistický systém. Proč zkrachoval Leninův pokus organizovati socialismus podle Marxova návodu? Na tuto otázku Lenin už neodpověděl.

Chceme-li tuto, pro každého socialistu životní otázku zodpovědět, musíme začít u pramene otázky, u Marxovy formulace socialistické organizace. Marx předpokládal, že proletariát organizovaný jako třída vyvlastní všechny kapitál a bude společensky vlastnit všechny výrobní prostředky.

Kolektivní forma vlastnictví je však velmi podivnou formou vlastnictví. V ní každému patří všechno a žádnému nic. Tato forma nedává jednotlivci též poměr k vlastnictví jako soukromé vlastnictví.

Lenin vyvlastněním všeho soukromého vlastnictví proměnil celý ruský národ v proletariát, národ v němž nikomu nic soukromně nepatřilo. V myslích proletariátu je pojem vládnoucí třídy spojen s představou lepšího a pohodlnějšího života. Ruský proletář si proto zcela logicky přeložil pojem kolektivního vlastnictví do norem jemu pochopitelných a poněvadž vše patřilo všem, hleděl ze společného majetku vzít co nejvíce pro svoji soukromou potřebu. Prakticky se dělníci v továrnách zabývali diskusí na místě prací a řezali hnací řemeny na podrážky bot. Ukázalo se, že proletariát, pokud je proletariátem, nemůže být vládnoucí třídou. Základní kámen Marxovy poučky o organizaci socialistické společnosti je papírovou koncepcí, nedomyšlejší skutečnost.

Pochopil Lenin tento fakt? Zdá se že ne, neboť vinil ze nezdar svého pokusu ruskou pracující třídu, její zostřelost, "temnota a negramotnost". Kdyby však i pochopil, neměl návratu, neboť mnoho krve bylo prolito a jeho vlastní život jakož i životy všech, kteří mu věřili, byly v sázce. Sotvaže však uplynul měsíc sovětské vlády, bylo mu jasno, že proletariát musí být donucen k práci, nemají-li zahynout v chaosu jaký lidstvo ještě nezažilo.

Dekretem ze dne 15. listopadu 1917 dal všechnu vládu pracujícím a dne 20. prosince, měsíc později, začal organisovat teroristickou státní policii, ČEKU, která od těch dob mnohokrát změnila své jméno, aniž by změnila charakter.

Co zůstalo z Marxovy poučky o vládě proletariátu? Nic, než výrobní prostředky soustředěné v rukou státu a diktatura komunistické strany opřena o moc teroristické policie. Ze zbankrotělého pokusu o socialismus se zrodil státní kapitalismus, nejhorší forma kapitalismu vůbec! Proč nejhorší? Poněvadž hospodářsky nejméně produktivní! Aby stát mohl nutit lidi k práci, musí mít ohromnou armádu dohlížitelů, policistů a byrokratů, pro něž pracující člověk musí vyrobit chléb i s máslem, aby se cítili spokojení a řádně konali své funkce. Pracující člověk ve státním kapitalismu musí tedy vyrobit více nadhodnoty než v soukromém kapitalismu, což znamená, že jeho životní úroveň musí klesat pod tu, kterou měl v dobách soukromého kapitalismu. A posléze proletář ztrácí i to vlastnictví, které měl za soukromého kapitalismu: Právo svobodně prodávat svoji pracovní sílu! Ve státním kapitalismu musí pracovat tam, kde mu státní byrokrat určí, dělat tak jak mu poručí a dostane za svoji práci tolik, kolik na něho zbyde po ukojení potřeb státní byrokracie. Čili proletariát klesá pod úroveň proletariátu a stává se státním nevolníkem.

I/a. Marx napsal: „Nové vyšší výrobní poměry nikdy nemohou být uskutečněny pokud hmotné podmínky jejich existence nedozrály v lůně staré společnosti.“ Naprosto správně!, jenomže tato pravda je pouze půl pravdy. Nejenom hmotné podmínky nových výrobních poměrů musí dozrát v lůně staré společnosti, ale současně též sociální forma nového systému. Liberální kapitalismus a jeho společenská forma nás jasně poučují o této skutečnosti.

Měšťáctvo mohlo úspěšně dobýt a udržet moc nejenom proto, že v lůně feudální společnosti dozrály všechny materiální podmínky kapitalismu, ale též proto, že se v lůně feudální společnosti vyvinula sociální forma nové společenské organizace. Touto formou byl c c c h. Po staletí se měšťanstvo v cechu učilo řídit demokraticky své společenské záležitosti a výrobu. Vyvinulo se v třídu schopnou převzít vládu a řídit výrobu. Parlament nebyl nic jiného, než vše-měšťáckým cechem.

Kde a jak se učil proletariát vládnout a řídit výrobu? V Sovětech?? Co to byly Sověty? Primitivní ruská náhražka odborové organizace, která vznikla r. 1905! Čemu se učí dělníci v odborových organizacích? Tomu, jak bojovat s kapitalisty o větší mzdy! To je vše. Jak může tato třída takto nepřipravená převzít vládu a řídit výrobu? Ruský příklad nám ukázal jasně, že nemůže!

Nevznikla v lůně kapitalistické společnosti vůbec žádná, zárodečná forma nové společenské organizace? Vznikla a vyvinula se. Forma nové společenské organizace se jmenuje d r u ž s t v o. Socialisté sice budovali družstva, mluvili o jejich významu, dokonce mluvili o tom, že je to forma nové socialistické společnosti, ale nikdy úplně nepochopili historicky a sociální význam této organizace a posléze nechali družstva vegetovat jako obchodní společnosti, které opatřovaly peníze na volby a různé fondy socialistických stran.

/Pokračování v příštím č./

O P E N L E T T E R

From - The Czech National Committee, London,
 To - The Chairman Central and Eastern European Commission, European
 Movement, London. Major E. Beddinton Behrens, M.C.

Sir,

In your pamphlet "Basis for An Eastern European Policy" you stated rightly that: "European Union cannot be complete without the inclusion of the European countries behind the Iron Curtain". In paragraph one, page seven of your pamphlet, you declare that: "Europe cannot survive unless it is united. It can only be united on the basis of the moral and political principles which have made European civilisation. That means that every nation has the right to choose its own government and determine its own social structure without any outside interference".

We wholeheartedly agree with this principle which, in similar wording was already formulated in the Atlantic Charter and, as you certainly know, accepted by the Western democracies and their great Eastern ally, Soviet Russia, in their common struggle for freedom and democracy in the Second World War. Unfortunately the powers, which accepted this principle, at the conferences in Teheran, Yalta and Potsdam/where the nations, whose fate was determined, were not represented/, interfered with the social structure and right to choose their own government of many Central and Eastern European nations.

Being firmly convinced that your intentions are absolutely honest, we take the liberty of asking you to bring into effect the strictly moral and political principles for which you are trying to fight, in order to avoid any confusion as to your real meaning and intentions in the minds of those to whom you are speaking.

In the foreword of your pamphlet you speak about countries behind the Iron Curtain, while in the first paragraph of the same pamphlet you speak about nations. To mix these two terms, without expressly stating that a nation has its national rights within its ethnographical boundaries, might be confusing.

According to your statement there are representatives of Bulgaria, Czechoslovakia, Hungary, Poland, Rumania and Yugoslavia in the European Movement. You rightly state that "European union cannot be complete without the inclusion of the European countries behind the Iron Curtain". We take the liberty of calling your attention to the fact that the following nations are also living in their own countries behind the Iron Curtain: Estonians, Latvians, Lithuanians, Byelo-Ruthenians, Ukrainians, Azerbejdzans, Georgians, etc.

According to "moral and political principles which have made European civilisation" do these nations not have the right "to choose their own government and to determine their own social structure?" If not, of what sort then are the moral principles of which you are speaking? If they have the right, why then are they not represented in the European Movement? If the Communists have the right to agitate in Western democratic countries for the overthrowing of democracy and the establishment of dictatorship of the proletariat, why have not the nations enslaved by Communism in Eastern Europe the right to agitate for their national freedom?

The representatives of Czechoslovakia in the European Movement, for which nation are they trying to obtain freedom? Do they speak for the Slovakian nation which, in 1939, took the very first opportunity to be liberated from Czechoslovakia? Or do they speak for the Hungarians who in 1919 were forcibly incorporated into Czechoslovakia only for the bulk of them to be forcibly expelled from their native land 1945? Or do they speak for the Carpathian Ukrainians to whom in 1919 Czech imperialists gave a solemn promise of autonomy which has never been kept, only to find themselves ceded to Russia in 1945 without being asked whether they agree to this bargain? Or do they perhaps speak for the Sudeten Germans who were forcibly incorporated into Czechoslovakia in 1919, and barbarously expelled from their native land by those very people from Czechoslovakia who are today speaking for the freedom and "right of every nation to choose its own government. "There never has been a Czechoslovakian nation, and consequently, nobody can speak on behalf of Czechoslovakian nation!"

One of the "Czechoslovak" delegates of your Conference, Mr. H. Ripka, broadcasts from London B.B.C. on November 7th, 1942, that: "The Russian Soviet State raised to heights than ever before the standard of civilisation, culture and living of the wide masses of the Soviet people. "Is it now Mr. Ripka's intention to liberate the nations of Czechoslovakia from the high standards of civilisation introduced there, with his assistance, by Soviet Russia?"

For whom speak the representatives of Poland? Which Poland do they represent? Do they represent the Poland which originated in 1918, and into which, against their will and by military force, ... incorporated the Ukrainians and Byelo-Ruhtenians, do they represent there two nations? Or do they represent the Poland which was established - with the assistance of Generalissimo Stalin - in Potsdam in 1945, and, in consequence, do they also represent the eight million Germans who were expelled from this Poland?

For what do the representatives of Yugoslavia speak, and whom do they represent? The present Yugoslavia is a federal state of Slovenians, Croates, Montenegrins, Serbians and Macedonians. Should this federation be abolished and the pre-war regime - which was neither democratic or nationally just - be re-established? Or should the present federal form of Yugoslavia be preserved and only its social structure changed? If the Yugoslavian representatives in your Conference are for national justice, why are there no Montenegrins or Macedonians among them? Are they perhaps not recognised as nations? It is up to the

Montenegrians and Macedonians themselves to decide whether they are nations and whether they wish to be Serbians or not, but not for the Serbians to do so.

As you can see from this brief statement, your solemn proclamation of "the right of each nation to choose its own government", is in practise denied by the procedure of your organisation.

By the appointment of representatives of the various European states "although they are representatives without their states", you inevitably create in the minds of the oppressed nations behind the Iron Curtain the impression that you do not struggle for the freedom of the enslaved nations, but for the freedom of the various Central and Eastern imperialists, to oppress other nations.

The only moral and political basis in the struggle for freedom of European nations and the Union, is the unconditional recognition of the right of each nation to selfdetermination in its ethnographical boundaries.

This is the basic political principle for which we have been fighting. As you may observe, we have not the honour of being represented in your European Movement.

Yours faithfully,

/ - / Lev Prchala
Chairman

/ - / Karel Locher,
Secretary

.....

CIVILIZATION AT BAY, kniha sepsaná V.L.Borinem těší se veliké pozornosti jak v Anglii, tak i v USA. Vydal Forty-Five Press, 5 Kensington Church St., London, W.8. Vřele doporučujeme všem členům a příznivcům. Objednávky v Australii vyřizuje a expeduje L. Čenský, 58 Dowling St., Redfern /NSW/. Cena i s poštovním 6s6d. Je psána lehkým slohem, takže ji snadno může čísti čtenář částečně pokročilý v angličtině.

ALL NATIONS CLUB byl ustaven v Sydney. Sir Robert Garran předsedal zakládající schůzi, které se zúčastnili členové parlamentu, ministerstev a obchodního života. Klub jest nepolitický.

!!!

UPOZORNĚNÍ. Oběžník České národní skupiny v Sydney, ZA SVOBODU, zašleme všem příznivcům, kteří o pravidelné zasílání požádají a alespoň z části uradí výlohy spojené s tištěním a expedicí. Upozorňujeme, že se výdaje vzhledem k zvýšení poštovního za tiskoviny /3d/, ceny papíru atd. značně zvýšily. Veškeré výlohy jsou hrazeny pouze z tiskového fondu CNS udržovaného dary členů a příznivců CNS. Zdůrazňujeme, že nemáme ani tajných, ani neznámých zdrojů. Proto jsme zcela samostatní a nezávislí!

!!!

XX

ZA SVOBODU /28.2.1952/ - Informační oběžník České Národní Skupiny jest vydávaný pro členy a příznivce. Expeduje V.Cvrk, 9 Argyle Place, Sydney. ZA SVOBODU - FOR FREEDOM - Information bulletin of Czech National Group in Australia. Issued nonperiodically for members only. /Not for Sale/

XX

Objednací lístek. /Zde odštíhnout/ - - - - -

JMÉNO
/Tiskacím písmem/

ADRESA...../stát/.....
/Tiskacím písmem/

Žádám o pravidelné zasílání informačního oběžníku ZA SVOBODU až do odvolání. Na úhradu expedičních výloh poukazuji.....

Dne.....1952.

/Vlastnoruční podpis žadatele/